

Primejdia sectară și esența propagandei baptiste.

de † Grigorie
Episcopul Aradului.

Giovanni Papini în: „Istoria lui Hristos“ se întreabă, ce ar face astăzi un negustor, dacă un profet ar veni azi între noi și i-ar cere să-și lase tejiheaua, oare un profesor și-ar lăsa catedra, un lucrător și-ar lăsa sculele spre a urma aceluia profet, cu convingerea că spiritul este mai tare decât metalul?? Scriitorul italian lasă a se întrezări că răspunsul este negativ.

Răspuns negativ dăm și noi tuturor celor ce se coboară între noi cu gândul trimbițat sus și tare: de a restabili echilibrul moral al societății de azi. Acesta este în fond scopul mărturisit al tuturor sectelor, dar acest scop nu este singurul urmărit de ele. Imi spunea un fost diacon al Curții Imperiale ruse, că secțanții de azi din Rusia sunt cei mai devotați ai regimului bolșevic. Predicatorii baptiști și adventiști ar fi instrumente nu tocmai pentru restabilirea unui echilibru moral.

Se spune că idealul evanghelic este mărturisit mai ales de către baptiști; dar cetitorul este rugat a se întreba, care confesiune sau credință zice altfel? Care confesiune zice că ea luptă împotriva Evangheliei? Nici una! Este însă și o altă întrebare! Care confesiune înfăptuește și urmează acel ideal? ochiul scrutător vede alte realități decât cele trimbițate de baptiști. Sunt între baptiști comercianți, unii chiar cu multe parale. Alții au alte averi. În Oravița este o bancă baptistă, care operează cu dobânzi nu tocmai creștine. Care comerciant sau care bogătaș baptist a ascultat de Domnul, vânzând averea sa și împărțindu-o săracilor?

Marele creștin, avocatul Emanoil Ungureanu din Timișoara încă în viață fiind, s'a

despărțit de întreaga sa avere pe care a dat-o Bisericii. Cu adevărat mare creștin a fost el și nu admitem să existe undeva un baptist să-și jertfească la fel avutul său!!! Fără noimă, fără chip și fără nume creștin ne apare oare ac-ea mișcare baptistă care îndrăznește să spună în publicațiile sale chiar în anul 1929 că în România nu se cunoaște evanghelia??!! Înțelesul, chipul și numele acestei mișcări au început a le vedea și minoritățile confesionale maghiare dela noi. Calvinii dela noi s'au alarmat mai de vreme. Rezistența calvină era mai problematică și protestanții dela noi s'au văzut nevoiți a se apăra prin scrieri și a preconiza chiar o colaborare a confesiunilor din țară pe terenul combaterii sectelor.

Acum se coboară și romano-catolicii din cetatea lor de fildes. Un preot romano-catolic din Arad (R. Bogats, preot din ordul minorților) a scris în anul acesta o broșură de 146 pagini împotriva baptiștilor. Politica maghiară din trecut are roduri nefavorabile chiar pentru confesiunile maghiare.

Noi luptăm de ani de zile împotriva primejdiei sectare și acum chiar un preot romano-catolic arată că noi aveam dreptate. Din constatarea aceasta se desprind învățăminte. Să nu bagatelizăm primejdia sectară. Indiferentismul să nu se asocieze la acele păcate, cari ar putea să ne pervertească conștiința. De conștiința noastră nu putem fugi.

Primejdia este reală. Ea există. Ne-o spun acum chiar minoritarii. De ce dar indiferentism? De ce se tolerează de pildă, că învățătoarea Rolea din comuna Țitești, când a fost

Întrebată de ce nu duce copiii Dumineca la biserică, a răspuns că ea este adventistă și convingerea ei este că Dumineca nu este sărbătoare? De ce se tolerează primarii baptiști, cari fac propagandă fățișă împotriva religiei dominante? De ce se admite ca baptiștii să calce legea cultelor iar ortodocșii să o respecte? Să se precizeze odată cine respectă legile și cine nu, între confesiuni!

Firește baptiștii ne spun că suntem intoleranți. Nimic mai inexact decât această afirmație. Suntem lași, nu intoleranți, căci un primar are alte atribuții decât răspândirea baptismului și dacă totuși un asemenea primar este tolerat, toleranța s'a prefăcut în indiferentism sau lașitate.

Nu știu, ce este mai primejdios pentru noi: indiferentismul sau lașitatea. Ambele. Cert este că primejdia sectară e reală. Ideea religioasă în forma contopită cu sufletul neamului este amenințată. Disprețul față de autoritățile civile și bisericești este remarcabil. Ordinea existentă este primejduită, unitatea neamului amenințată.

Apostolul Pavel a suferit moarte pentru Hristos, iar baptiștii în loc de suferinți, — cari nu există, căci ei sunt menajați, — pe cale politică și diplomatică strigă osinda ortodoxiei noastre. Să fim cu ochii în patru. Sub lamura ideii de libertate ni-se prăbușesc cele mai sfinte comori. Unii baptiști persecută pe părinții lor proprii, îl aruncă în cuptorul de pâne, se ceartă și se bat în adunări, iar pe cale diplomatică tot noi ortodocșii suntem puși în umbră.

Atmosfera de intrigă și de falșuri: iată esența baptismului românesc, care va prăsnui în anul acesta 50 de ani de existență. Prin muncă serioasă vom arăta cu timpul, că o mare primejdie ne paște și că dolarul baptist ne înveninează de moarte.

Preoțimea noastră e datoare să adune toate datele referitoare la viața baptiștilor dela noi.— spre a se publica în toate ziarele când se va ține congresul baptist european al anului 1930, la noi în țară.

Măreata adunare dela Alba-Iulia.

Poporul a dat ascultare în chip vrednic de toată lauda, chemării de a veni la sărbarea națională. Au curs râuri de oameni din toate părțile și din toate hotarele țării, ca la 200 000 de inși, bărbați și femei. Era mișcător să vezi solii venite purtând table arătate care sunt: din Arad, Hotin, din Ismail, Putna, Cadrilater, Maramurăș, Sălaj Torantal..

Puterile streine foste tovarășe în războiu, au răspuns frumos invitații la serbări, trimițând solii militare și scrisori de felicitare.

Neuitată pin măreția ei ne va rămânea ziua de 20 Maiu 1929, sărbătorirea alor 10 ani decând D-zeu ne-a dat voință și putere de a aduce marea hotărâre dela Alba-Iulia (1 Dec. 1918) care încununa eforturile dela Alba-Iulia care încununa eforturile dela Alba-Iulia care încununa eforturile dela Alba-Iulia spre unire, prin vestirea dată lumii, că și Ardealul, Bănatul și Crișana, se unesc cu România!

Sosirea Familiei Regale.

După cum era vestit de mai înainte, la ora 9 a sosit în gară trenul regal. Cel dintâi s'a dat jos din el drăguțul nostru Rege mic, urmat de mama și bunica Sa, — fiind primit și micul Rege și Marea Regină, cu nesfârșite urale și cu dragoste foarte mare! L'au întâmpinat Ministrul și fruntașii cetății. Primarul orașului li-a imbiat după obiceiul străbun, pâne și sare pe o tavă de argint, — semnul supunerii și primirii cu bucurie.

Din acelaș tren s'au mai dat jos membrii Regenței și Curtenii.

Intrarea în oraș a fost prilej de mare bucurie și pentru Familia Regală și pentru marea de lume ce-l aștepta. Pe tot drumul dela gară spre oraș, pe amândouă laturile, erau întinse brăuri groase de popor, satele sau plasele, venite cu steagurile lor.

Micul Rege, stând între mama Sa Prințesa Elena și bunica M. S. Regina Maria, așezat nițel înainte, spre genunchii Lor, în automobil deschis, cu căpșorul descoperit își ținea mânuța dreaptă la cap, salutând militarmente.

Așa au înaintat, încet, prin marea de popor, dela gară până 'n piața orașului, de unde au apucat la stânga spre cetate în mijloc de nesfârșite valuri de popor și de revărsare de bucurie și de dragoste pentru scumpa familie regală.

Automobilul regal era urmat de cele ale Înălților Regenței și a Ministrilor țării streine, cari au putut vedea bine și ei, cât de mult poporul nostru ține la Familia Regală, ca la stâlpul puternic, ca la piatra de temelie, a statului.

In cetate.

Ajunși în cetate Familia Regală, Regenții și Curtenii și ministrul și Generalii, au intrat în *Catedrala Incoronării*, unde au făcut slujba luminată zilei trei Metropoliți: Metropolitul N. Bălan al Ardealului, Metropolitul Gurie al Basarabiei și Metropolitul Nectarie al Bucovinei (Metropolitul Moldovei a lipsit, stând la Iași, fiind suferind, iar Metropolitul Munteniei fiind Patriarh-Regent, nu a slujit, având a-și îndeplini slujba de Regent.) Pe lângă cei 4 Metropoliți au mai slujit și 6 Episcopi: Grigorie (Arad), Teculescu (Ismail), Gherontie (Constanța), Cosma (Galați), Ivan (Cluj) și Episcopul militar Stroia, — apoi un mare sobor de preoți înalți.

A cântat minunatul cor „Carmen” dela Patriarhia din București.

A fost o slujă D-zeiască înălțătoare, fiind de față Familia Regală și Regența și Ministril și Generalii și Diplomații străini și solile străine venite anume.

Cuvântul Patriarhului

La sfârșitul slujbei, înaltul Regent Miron Cristea, a rostit o mare cuvântare despre însemnătatea zilei. A făcut o privire în tot trecutul neamului, a arătat vrednicia celor ce, în apusele vremuri, au lucrat pentru deșteptarea științei de sine în poporul nostru românesc, unindu-l întâi sufletește, prin limba sa una, prin îndemnul să țină laolaltă ca frați la frați, — și prin aceasta pregătindu-l pentru unirea cea mare din zilele noastre...

Înaltul patriarh, dând Cezarului ce este al Cezarului și lui D-zeu ce este alui D-zeu, a făcut mărturisire, întemeiat pe dovezile trecutului, că în toate vremile frații noștri din voivodatele libere, și apoi din Regatul liber, au avut mereu grijă de noi, frații lor din afară, — cercând în felurite forme pe felurite căi a lega sufletul nostru de sufletul mare al neamului și a ne atrage spre ei, — pentru a ne scăpa pe urmă din robie. Spune, că înainte de a veni aci, la Alba-Iulia pentru a sărbători unirea, toată lumea aleasă ce a venit azi aci, a mers întâi la Mărașești, unde s'a închinat pomenirii celor cari ne-au făcut cu puțință unirea, prin îmbelșugata lor jertfă de sânge și de vieți. Prin ei s'a plinit destinul care nu mai putea fi înlăturat de dușmanii neamului. Acest adevăr (cam uitat de unii pripiți judecători ai vremilor și a oamenilor), Pr. Sfințitul Patriarh îl află frumos mărturisit de dl. Iuliu Maniu, la deschiderea Marelui Sfat național din August 1919 la Sibiu, când dsa spunea: „Noi mărturisim cu recunoștință, că unirea neamului, românesc a făcut-o România neatârnătoare, — după cum pe vremuri Piemontul a fost acela, care a săvârșit unirea Italiei. România și bărbății ei, cu prisos au înțeles ce trebuie să facă, — și Regatul vechiu a fost la culmea chemării sale!”

„Cu sămțăminte de vecinică recunoștință către frații din vechiul Regat, cari, din cea mai cnrată iubire de frați, au jertfit pentru desrobirea Ardealului, munți de cel mai viguroși filii ai lor, ne încredințăm, ca și în trecut, în mâna Celui de sus, rostind cu marele dascăl dela Brașov:

„Lăudați-l, că e mare Dumnezeu,
C'a păzit cu mână tare
Pe Români poporul său!”

Amin.

În sala „Unirii”.

După slujba din Catedrala Incoronării, Familia Regală și Regența și înalții curtenii și Sfetnici și Generalii, s'au dus în „Sala Unirii” (în care la 1918 s'a

hotărât și vestit ruperea de Ungaria și unirea cu România).

Aci a vorbit înaltul Regent Buzdugan făcând o luminată privire în trecutul neamului și scoțând la iveală eforturile lui până a ajuns la aceste mari izbânzii. Scoate la iveală duhul foarte liberal față de neamurile streine din țară, duh în care România de azi crede că e bine să-și cuprindă pe toți cetățenii săi, că așa-i firea Românului îngăduitoare (numai de nu l-o veni vre'un mare rău din astal).

— Dl. Iuliu Maniu, întâiul ministru al țării a rostit aci o cuvântare sărbătorească, — închinându-se icoanei Regelui Ferdinand și scumpei Sale tovarășe de muncă Regina Maria. Acum 10 ani, spune d-sa, în această cetate și în această sală, s'a îsfăptit marea unire, punând de nou sub stăpânirea daco-romană moștenirea noastră străveche, redobândită prin puterea brațelor muncitoare și luptătoare.

Defilarea.

După serbarea din Sala Unirii, lumea s'a îndreptat spre locul de defilare unde erau făcute tribune pentru Curtea Regală, apoi pe delaturile pentru cealaltă lume privitoare.

Pela ora 12^{1/2} s'a început defilarea, Principele Regent Nicolae, având alături de d-nii Generalii Presan Mărdărescu, Petala, Condeescu și pe general Cihoski ministrul de război, au primit defilarea, — iar dela spate o priveau din tribune înalții și rarii oaspeți.

Defilarea au deschis-o, călcând în pas sărbătorec, pe sunet de muzici militare, Veteranii războiului din 1877—78, *bătrâni toți, dar mândri că sunt dintre acei cari au luat parte la războiul neatârnării țării, și i-a ajutat D-zeu să trăiască și războiul cel mare al întinderii hotarelor țării peste tot pe mântul locuit de Români.*

— Au urmat: Întâia Societate Iredentistă română cunoscuta societate „Carpații”, a cărei membrii în viață erau mândri că pot călca voinicește la o așa mare serbare pe un hotar fost strein și pentru care ei mult au lucrat la aprinderea inimilor, cari să vree a-l zdrobi. Urmează: grupa Cercetașilor; Studenții din Cluj, Buburești, etc. — Arcașii bucovineni cu portul lor frumos, în cojoc alb cu dungi negre cu plete frumoase ca din bătrâni; Plăeșii lui Ștefan. — Vin Românii Bănățeni cu a lor fanfare mândre; ceata Românilor americani, cu peste 100 de steguri române și americane, ale Societăților lor, era grupul cel mai îndesat de steaguri; — „Șoimii României”, costumați ca Dorobanții. — Iaca și Maramurașul cu portul său corcît și înfățișând par'că suferința sa grea; — foștii Voluntari; — apoi dragii noștri Moși cu tunicele lor înălțate spre cer.

— A urmat „Cortegiul istoric”, adică chipuri și vremuri mari, luate din istoria țării și refăcute cu oameni de azi, îmbrăcați ca cei de pe atunci:

Întâl vin Dacii, părinți și ei ai poporul nostru românesc, cu steagurile cu balauri și cu temutul Decebal în frunte.

Urmază chipuri din vremea domniei romane peste țara viteazului Decebal răpus: Legionarii romani călări și pe jos, apoi poporul nou format din Daci și Romani, cu deprinderile și meseriile lui.

Iată și Descălecătorii din Ardeal, trecând Carpații ca să dea ființă celor două Voivodate: Moldovei și Munteniei, — sunt cetele lui Dragoș și a lui Negru-Vodă.

Se ivesc chipurile mărețe ale unor Voevozi mari, ca Ștefan, Mircea, Mihai Viteazul; — Horia-Cloșca, Avram Iancu, cu armile lor cele cu tunuri de stejar.

Și alte arătări mult grăitoare din istoria neamului nostru, care, de a avut zile amare în viața lui pe acest pământ, a avut și zile de glorie, de vitejie fără seamăn, — vrednice a fi mereu-mereu arătate rândurilor de azi de oameni, ca pilde de viață pentru neam și țară și de lupte și suferințe, pentru ele.

— A urmat defilarea armatei, dela ora 1 până la 2. Armata multă și falnică; Infanterie Artilerie, Cavalerie, Artilerie anti-aeriană, Aviația, mitraliere blindate, automobile blindate și pe urmă fioroasele tancuri!

Lumea nu se mai sătura să le privească pe toate.

Aveau să urmeze defilarea judejelor, plaselor, comunelor, cu drapelele lor. Asta ar fi durat până mâine zi dimineața.

De aceea fiind timpul prea înalțat, — (ora 2 și jumătate) defilarea acestora a rămas, și în loc ca județele ce mai erau, să defileze pe dinaintea Familiei Regale, — ele au fost rugate să stea în șiruri, că vine Familia Regală de trece printre șirele lor, arătându-li-se, și prin asta mulțumindu-le pentru venire la serbări..

Tragedia Miss-urilor

Desenit în pisem mulier formosa superne.

HORAȚIU.

Zlarele arată că prezența la Paris a reginelor frumuseții din toate țările Europei, a avut urmări dezastruoase: Miss Polonia a căzut în cursa unui negustor de carne vie, Miss Rusia a ajuns la închisoare pentru excocherie, iar Miss Germania a rămas fără blănuri și bijuterii și numai mila Consulului German de peste ocean, — unde se expatriaseră toate aceste Miss-uri, — a putut-o reda patriei sale.

Nici nu se putea un desnodământ mai natural. Imprejurarea aceasta a dovedit odată mai mult, că frumuseța fizică fără frumuseța morală, duce la dezastru. În fizicul frumos al Miss-Rusiei se ascundea excoaca, iar în fizicul frumos al Miss-Poloniei și Germaniei clocoțea patima cârnii, căreia îi lipsese doar prilejul ca să se manifeste.

Missomania de pretutindeni nu a făcut decât să încurajeze frivolitatea, sub toate aspectele ei, căci adevărata frumusețe e modestă, nu se etalează, nu vine la concursuri, nu e vanitoasă!

Dar mai era nevoie oare să se sfideze realitățile, încurajând frumosul fizic în detrimentul frumosului moral?

Nu ne spun destui orfelințele, adăpostitoare a sute de bastarzi, ce fel de rezultate dă frumuseța fizică fără corectivul frumosului moral?

Missomania n'a făcut decât să stimuleze și să prilejuiască punerea frumuseții fizice vanitoase în slujba plăcerii, căci exhibiția de forme nu a avut măcar scuza selecționării în vederea perfecționării speciei umane, — așa cum o au concursurile și expozițiile din lumea necuvântătoarelor, — fiindcă diversele Miss-uri nu vor primi niciodată să-și strice formele și suplețea prin progeneritură.

Dovada o face însuși drumul făcut de Miss Polonia la templul Venerii, unde nu se oficiază decât ritul Astarteei, pe al cărui altar se ard aromatele păstrate în șipuri de aur sunător, căci pe femeia frumoasă, — mai ales când e Miss, — n'o doresc bărbații pentru progeneritură, ci pentru plăcere, iar sterilitatea, sub toate formele și metodele ei, este patronată tocmai de aceste Miss-uri mai mult sau mai puțin, regine ale frumuseții.

Femeile sunt totuși așa cum le voesc bărbații! Aforismul lui Horațiu, pus în fruntea acestor rânduri, nu dovedește atâta înclinațiunea naturală a femeii, cât mai ales ceea ce înșiși bărbații voiesc să facă din femeie.

În adevăr noi bărbații dorim pe femeia-plăcere, pe femeia-păpușe, nu pe femeia mamă ideală, comoară de educație pentru progeneritură!

Și atunci pentru ce să ne mai mirăm de dezastrul familiei, de plaga sterilității, de calamitatea avorturilor volte?

O, și ce frumos ar fi, ce operă mare de îndrumare socială s'ar face, dacă s'ar organiza altfel de concursuri, cari să valorifice și să trieze frumusețea după criteriul cu totul altele.

Ce ar fi bunăoară, dacă s'ar institui concursuri ca acestea: Miss-filantroapa, Miss-bunagospodină sau Lady-soțle ideală, Lady-buna mamă, Lady buna educatoare de copii, sau mai ales prolifică-Lady! Ar fi desigur mult mai folosit, iar propoveduitoarele sterilității și al avorturilor volte, n'ar mai ironiza acuzându-le de incultură și nesimțire pe mamele cu 5—6 progenerituri!

Totuși dacă nababii noștri n'ar mai voi să institue astfel de concursuri și s'ar plătisi neavând pe ce mai cheltui banii, n'ar găsi oare o îndeletnicire mult mai nobilă întrebunțând acești bani pentru distrugerea atâtor suferințe cari mocnesc, pentru uscarea atâtor lacrimi cari curg?

Iconom. I. N. Dăvărescu
Râmnicu-Vâlcea

Sf. Scriptură pentru popor?

De ce să mai spunem că trăim vremuri de mari frământări, când s'a spus de atâtea ori? La urma urmei frământarea singuraticului și a tuturor împreună, e o dovadă. Dar nu vedeți, ce frământare cu Sfânta Scriptură? Se cere zilnic, se cere cu stăruință, o cer mulți și o cer pentru toți. Ca să se mulțamească cererile atât de dese și de stăruitoare, fiecare ne punem să cerem. E adevărat, s'au pornit apoi și acțiunile pentru tipărirea, pentru retipărirea, pentru traducerea, sau pentru schimbarea textului Sfintei Scripturi. Avem, în-deosebi din Noul Testament, un lung șir de ediții. Nu ne gândim la tipărirea Societății Britanice. Afară de Bibliile acestora avem multe alte feluri așa zise ortodoxe.

Așa zise. Pentru că au o mare greșală. Nici nu una, ci mai multe greșeli, dar toate se reduc la una singură: nu pot fi date în mâna poporului și dându-le să ai mângăierea, că ai făcut un lucru bun.

Când zici Sfânta Scriptură, spui un lucru în care totul e adevărat. Cu aceasta ne-am obișnuit să o recunoaștem. De acest adevăr se mai leagă și o tradiție tot atât de veche: ceea ce e scris în Sfânta Scriptură nu poate să fie altfel, decât așa cum e acolo. Acum închipuiți-vă că aveți înaintea doi oameni din popor cu Biblia în mână. Cele două exemplare sunt din două ediții. Oamenii citesc alătura. Se opresc la cel din-tăiu stih: stai, la mine nu-i așa. La început nedumerire, apoi îndoielă și după aceasta vin celelalte.

De aceea avem trebuință de mai multă luare aminte în frământarea ce nu ne dă pace.

La Sfânta Liturghie din ziua întâia a Sărbătorii Paștilor în multe locuri se citește sfânta Evangheliie de doi sau mai mulți preoți. Stih de stih se repetă. Se întâmplă că Evangheliistarele sunt diferite ediții cu unele cuvinte schimbate și totdeauna produce impresie neplăcută.

Avem trebuință de un text unic și consacrat. Cel puțin pentru folosul oficial (în serviciul divin, pentru citate și altele.) Veți zice că suntem tocmai în căutarea acelui text unic. Foarte bine, dar acela nu poate fi unul nou, ci trebuie să fie unul care a intrat și în urechi și în inimi. Trebuie să ne întoarcem la un text care prin întrebuințarea îndelungată a ajuns o bogăție. Textul Bibliei din 1914 a Sfântului Sinod e textul cel mai cunoscut. O fi având cuvinte — foarte puține — cari în limba de toate zilele nu mai sunt cunoscute, dar poate aceasta să strice? Noi suntem împotriva înlocuirii în text a acestor cuvinte cu altele.

Și mai mult greșim cu răspândirea Sfintei Scripturi tipărită fără nici o explicație, fără nici un comentariu și chiar fără trimiteri. În privința aceasta ediția Sfântului Sinod e mai protestantă decât edițiile Societății Britanice. Are prea puține trimiteri. De altfel înseși trimiterile acestea trebuiesc făcute cu scop mai

ortodox de cum sunt făcute. Comparând trimiterile ediției Sfântului Sinod cu cele ale edițiilor protestante, ele nu diferă decât în număr; încolo ale noastre pare că sunt copiate, sau extrase din trimiterile protestante. Fiindcă trimiterile sunt o însemnată parte din comentariul textului, ele trebuiesc date spre a face comentariu ortodox.

Comentariul în înțelesul de toate zilele ne lipsește apoi cu desăvârșire, iar fără de acesta nu se poate da Biblia în mâna poporului. Poporul răstălmăcește și o simplă informație de ziar ieșit ieri de sub teac; cum nu va răstălmăci un text de acum două și mai multe mii de ani? A răspândi Sfânta Scriptură numai ca să nu fi judecată că o țini închisă, înseamnă a deschide farmacia, ca fiecare să-și ia însuș medicamente, cum crede și cât vrea și ce-i vine la îndemână.

Nouă ne trebuie o Scriptură cu comentariu. Părintele Mihălcescu a făcut un astfel de început, dar e prea puțin. Nu mai vorbim de hârtia rea pe care s'au tipărit la „Universul”, nici de nolanul de greșeli de tipar, deși aceasta ar putea să formeze o chestiune capitală. Sfânta Scriptură să fie fără greșeli de tipar, fără erori de ortografie.

Am la îndemână două ediții catolice ale Sfintei Scripturi. Amândouă aprobate de autoritățile bisericești catolice din Ungaria, amândouă cu comentariu de o extensiune ca a părintelui Mihălcescu. Textele diferă însă și pentru aceasta preoții, în-deosebi călugării catolici, sunt împotriva ediției mai recente, care de altfel e o traducere nouă, făcută de teologi savanți.

Nu vrem să zicem, că trebuie să urmăm exemplul lor, deși noi, ca biserică ortodoxă trebuie să fim mai aproape de catolici, decât de protestanți, în atitudinea ce o luăm atât față de răspândirea Sfintei Scripturi în popor, cât și față de înoirile în textul Sfintei Scripturi.

Pentru aceasta mai amintesc un caz dela catolici. Profesorul Schlögl dela universitatea din Viena a făcut o traducere a Sfintei Scripturi închinată poporului german. Prefața o începe astfel: Nu am schimbat (mai corect: alterat), ci am restabilit. (Nicht geändert hab ich, sondern hergestellt.) În adevăr „restabilirile” sunt făcute în spirit catolic. Cu toate acestea traducerea e pusă la index din partea Vaticanului.

Și la noi se fac atâtea încercări pentru „restabilirea” textului, pentru „îmbrăcarea” sfintei Scripturi într-o limbă nouă, vie, cu scopul, ca astfel restabilită și îmbrăcată să fie apoi răspândită în popor cu mile. E adevărat că în traduceri nouă intră zeci și sute de provincialisme, e adevărat că unele texte aduc prea mult cu frazele unui roman, sau nuvele, dar tot găsesc aderenți însufleșiți.

Poate ne veți osândi, dar noi suntem împotriva acestor „restabiliri” și „îmbrăcări”. Se fac acestea pentru popor? Bine, dar noi știm că poporul e împotriva

lor, știm că poporului nu-l convin schimbările în cele sfinte și atunci de unde ați luat pornirea spre schimbare?

Încă odată, suntem împotriva înoririlor în textul Sfintei Scripturi.

Cât privește comentariul, la care ținem tot atât de mult ca la Sfânta Scriptură, trebuie să fie limpede, fără să trădeze pe savantul și să fie suficient. (A face pe savantul în scrieri pentru popor, înseamnă a face savantlăcuri).

Ca să fie comentariul limpede, pentru popor, trebuie să se recurgă la înoire în tehnica tipăririi. Cu abatere dela edițiile de până aci, propunem, ca textul sfintei Scripturi să fie cules împreună cu textul comentariului. Nu în note subliniare, ci imediat după text, dar cu altfel de litere și să se arate totdeauna, că e comentariu. Va întâmpina o greutate. Capitolele sfintei Scripturi nu cuprind totdeauna un întreg rotund, ci se continuă din unul în altul. Comentariul, prin urmare, nu se va putea face capitol de capitol. Propunem să se facă la sfârșitul pericopelor. Comentariul să aibă două părți. În partea întâia să se explice cuvintele arhaice, numele proprii, să se facă cuvenitele trimiteri în duh ortodox, să se dea lămuriri istorice, geografice, arheologice și apoi, în partea a doua, tălcuirea mai largă, înțelesul adevărat al textului în conformitate cu Sfânta Tradiție.

Până nu avem astfel de ediție a sfintei Scripturi sau cel puțin a Noului Testament, până atunci păcătuim cerând Biblia pentru popor, păcătuim răspândindu-o.

În vechime doftorii dădeau rețete pentru medicamente cu indicația: quantum satis, iar azi se indică proporția în grame și miligrame, se indică timpul, când și doza, cât să se ia.

Noi nu mai ținem nici măsura quantum satis în răspândirea Bibliei. Și cui vrem s'o dăm? Unui popor cu un mare procent de analfabeți și cu un și mai mare procent de cititori, cari citesc buchisind, citesc cum nu e scris și înțeleg cum nu au citit.

Socotind toate acestea: că nu avem o ediție cu text consacrat, cu trimiteri ortodoxe, cu comentariu ortodox, că nu avem cititori luminați în popor, suntem cu hotărâre pentru așteptarea unei ediții bune, migăloase, corecte, iar până atunci cerem reeditarea textului consacrat pentru trebuința oficială, dar nu pentru popor.

Cine vrea să ne osândească pentru aceasta, are slobozenie, dar nu și dreptate.

Pr. F. Codreanu.

Misionarism.

Misionarismul în biserica noastră nu este ceva nou. Păcat, că cei-ce au început această singură operă de mântuire pentru biserica noastră, nu au rămas consecvenți frumoasei chemări, ci întâmpinând obstacole și neplăceri mici sau mari, repede s'au desiluzionat. Măcar că nu există o activitate mai frumoasă și eficace ca aceasta, când e vorba de a răspândi cuvântul evangheliei, sau de a combate diferite rele încuibate în sufletul poporului ca beția, luxul, lenea, egoismul, materialismul, lipsa de copii sau sectarismul. Prin apariția a doi, trei preoți străini de comuna respectivă în fața poporului, sufletele credincioșilor, cari din neglijență, sau obiceiul rău, au rămas impasibile față de râvna preotului local, sunt pătrunse deodată de curiozitate. Vestea sosirii preoților-misionari se răspândește repede în comună. Mic și mare, bărbat și femele, tânăr și bătrân pleacă spre lăcașul sfânt, ca să-l vadă și să-l audă.

Dacă misionarii, au în inimile lor dragostea nefățărită față de binele poporului, dacă conștiința de misiunea lor sunt bine pregătiți, având și o ținută vrednică și demnă în decursul serviciului divin, repede câștigă încrederea și simpatia credincioșilor, deschizându-și astfel prin aceasta poarta inimilor lor, asupra căroră se îndreaptă întreaga activitate misionară.

Un caz de misionarism. În comuna Saravale din Bănat, credincioșii obișnuiesc să serbeze cu deosebit fast hramul bisericii la sărbătoarea sfinților Constantin și Elena. Preotul din această comună, om harnic și desinteresat, conștient de sublimitatea misiunii pe care o reprezintă și știind că cu această ocaziune satul întreg se adună la serviciul divin și la serbarea de după masă, s'a cugetat foarte potrivit la efectul ce-l poate avea o activitate misionară la serbarea hramului bisericii. S. S. a aflat de bine să invite cu această ocaziune doi preoți străini de comuna păstorită de dânsul, anume pe profesorii dela acad. teol. Arad Dr. G. Popoviciu și Dr. S. Șiclovan. Înaintea credincioșilor, cari au umplut biserica, părintele Popoviciu a predicat, iar după masă cu ocaziunea „sfințirii colacului“, părintele Șiclovan a ținut o conferință cu caracter antisectar. Lăsăm la o parte laudele și epitetele frumoase la adresa acestor doi tineri profesori, cari cred că au rămas satisfăcuți de lacrimile și gesturile pline de mulțumire ale acestui mândru popor. Sămânța aruncată a căzut în ogor bun, ceea-ce se poate deduce din declarațiunea izvorită din inima tuturor, reprezentată prin graiul învățătorului Damian: vă asigurăm P. C. părinți, că ceea-ce au zis soldații români la Oltuz, vom spune și noi apostolilor mincinoși ai pocăiților, că pe aici nu se trece!

Poporul din Saravale nu e înclinat spre pocăitism, cei câțiva bapțiști și nazareni, ce îl avem în comună sunt venetici de prin alte sate.

Oblecțiunile, că misiunile știrbesc autoritatea preotului paroh și că sunt împreunate cu eventuale cheltuieli, nu sunt întemeiate, ba le putem opune întrunirilor preoțești numite „cercurile religioase”, cari se restrâng de multe-ori la cumnecarea a două-trei femei bătrâne și la mese copioase cu icre negre.

Am avut deastădată ocaziunea să văd frumoasele rezultate ale unui misionarism desinteresat și însuflețit pentru cauza lui Hristos, și de aceea nu mă voi sili să termin acest raport accentuând: să se facă misionarism cât de mult prin satele noastre, căci „varatio delectat” este secretul efectului activității misionare.

Raportor.

Adunarea eparhială.

Ședința IV.

ținută la 30 Aprilie 1929.

Președinte: P. Sf. Sa Părintele Episcop Dr. Grigorie Gh. Comșa. *Secretar:* Sava Tr. Seculin.

Prea Sf. Sa Păr. Episcop deschide ședința la orele 10 a. m.

46. Se citește sumarul ședinței a II-a și se verifică.

47. Se citește sumarul ședinței a III-a și se verifică.

48. Deputatul Dr. D. Chiroiu propune, ca Adunarea Eparhială să invite Consiliul Eparhial să întocmească statute noi pe seama fondului preoțesc, prin cari să se asigure preoților, protopopilor și consilierilor eparhiali pensii superioare celor de azi și mai corespunzătoare împrejurărilor actuale. Proiectul de statute să fie înaintat Adunării Eparhiale din anul viitor spre dezbateră, aprobare și punere în aplicare.

Propunerea se transpune Consiliului Eparhial.

49. Deputatul Dr. P. Ciobanu roagă pe Prea Sf. Sa Părintele Episcop să ia măsuri ca preoțimea eparhială în legătură cu textul dela Mateiu 19,16—22 să accentueze cât mai des întrebuițarea corectă a avuției.

Adunarea Eparhială își însușește această cerere.

50. Comisia bisericească prin raportorul I. P. C. Părintele Arhimandrit P. Morușca, prezentând raportul Consiliului Eparhial, secția bisericească, Nr. 535 | 1929 în legătură cu adresa Consiliului Central Bisericesc din București Nr. 629 | 1929, în chestiunea adunării fondurilor necesare pentru zidiri de case paro-

hiale, propune ca Adunarea Eparhială să revină asupra hotărârii sale Nr. 54 | 1927, prin care s'au destinat pentru fondul de zidire al caselor parohiale câte 5 jugh. din cele 10 jugh. pământ bisericesc și să decidă, ca pe viitor întreg venitul pământului bisericesc să se folosească în scopul zidirii de case parohiale acolo, unde nu sunt și acest venit să se administreze ca fond separat, până la realizarea zidirii.

Adunarea eparhială primește propunerea.

51. Referitor la raportul Nr. 1858 | 1929, prin care se înaintează memoriul adresat de Consiliul Eparhial, secția bisericească, Sfântului Sinod și On. Minister al Cultelor, pentru asigurarea existenței Academiei noastre teologice, comisiunea propune prin acelaș raportor, iar

Adunarea eparhială: a) la la cunoștință memoriul; b) exprimă mulțumire Prea Sf. Sale Părintelui Episcop pentru sollicitudinea arătată și în această chestie, prezentându-se personal la I. P. Sf. Sa Părintele Patriarh-Regent, la Domnul Prim-Ministru și Domnul Ministru al Cultelor; c) decide a interveni cu memoriu și din plenui său către Sf. Sinod către Onoratul Minister al Cultelor și către Președinția Consiliului de Miniștrii, solicitând recunoașterea dreptului de existență a Academiei, întemeindu-se pe drepturi canonice și pe dreptul autonom al Bisericii recunoscut în Constituția Țării de a-și organiza și susține instituțiile sale bisericești.

52. Acelaș raportor citește raportul special al Consiliului Eparhial, secția bisericească, Nr. 1914 | 1929, privitor la adresa Adunării protopopești din Arad, în chestia prevederii oficiilor protopopești cu personalul auxiliar necesar și face în numele comisiunei bisericești următoarea propunere: Adunarea Eparhială să invite Consiliul Eparhial a interveni din nou, și direct și prin mijlocirea Consiliului Mitropolitan, ca Onoratul Minister al Cultelor să soluționeze de urgență chestiunea aceasta în prevederile art. 63 din Statutul pentru organizarea bisericii, subvenționând un preot ajutător ca secretar și un copist pe seama oficiilor protopopești.

Adunarea eparhială primește propunerea.

53. În legătură cu raportul Consiliului Eparhial, secția bisericească, Nr. 1091 | 1929, prin care se înaintează cererea oficiului protopopesic din Timișoara, în chestiunea scăderii populației și a conviețuirilor nelegiuite, comisiunea propune, iar

Adunarea Eparhială, — după o discuție la care iau parte Dr. Șt. Cioroianu, Dr. A. Cioban, Dr. P. Cioban, Dr. L. Georgevici, Dr. V. Mircu, Dr. Adam Iancu, P. Morușca, Gh. Sârbu, Dr. P. Țucra, Adam Groza și după

lămuririle date de P. Sf. Sa, — invită Consiliul Eparhial:

a) Să îndrume preoțimea a porni o acțiune de lămurire a primejdiei naționale în urma scăderii populației și de trezirea conștiinței de vinovăție pentru păcatul strigător la cer al uciderii fătului;

b) Să intervină la organele cu cădere ca acestea să urmărească cu asprime cazurile de amestec al medicilor și moașelor la avorturi și autoritățile locale să dea ajutor preoțimei în eruirea părtășiei de vinovăție;

c) Corpurile legiuitoare să fie rugate printr-o adresă ca să legifereze pedepsirea avorturilor dela data conceperii;

d) Ministerul de Justiție să ordone tuturor procurorilor generali și parchetelor ca să execute ordinele date pentru pedepsirea avorturilor;

e) Ministerul Sănătății să fie rugat a reduce la minimum posibilitățile legale date medicilor de a provoca avorturi și ca aceste avorturi pe viitor să fie controlate strict și efectuate numai în prezența medicilor oficiali.

54. În legătură cu acelaș raport al Consiliului eparhial Nr. 1091 | 1929, referitor la problema conviețuirilor nelegiuite, acelaș raportor, în numele comisiei bisericești, propune, iar

Adunarea Eparhială invită Consiliul Eparhial să ia măsuri ca preoțimea să prezinte la finea anului 1929 tablouri exacte, după parohii și protopopiate, cu numele creștinilor și data de când trăesc în concubinaj, precum și cu arătarea la fiecare caz a pedicilor canonice, ori civile, din cauza cărora nu se pot cununa;

b) să intervină cu adresă la Sf. Sinod, ca supremă autoritate bisericească, să determine conducerea de Stat a legifera și obligamentul căsătoriei bisericești, pe lângă cea civilă;

c) să modifice îndreptățirea de a încheia căsătorie numai după terminarea serviciului militar activ;

d) Ministerul de Interne să îndrume organele subalterne a nu încheia contracte de ordin civil între concubini.

În legătură cu problemele atinse aici, Consiliul Eparhial să ia contact cu camerele de agricultură ale jud. Arad și Timiș, în scopul de a se putea organiza, în legătură cu cursurile economice de iarnă, și cursuri de cântări bisericești și de educație religioasă și culturală a tinerilor, cari cercetează cursurile economice.

55. Comisia economică, prin raportorul P. Givulescu, cere aprobarea bugetului Consiliului Eparhial și al Academiei teologice pentru anul 1929,

Iar Adunarea Eparhială aprobă bugetul anului 1929, cu

venite . . .	7030483 Lei
cheltueli . . .	7029516 Lei
excedent . . .	967 Lei

56. Avându-se în vedere hotărârea Adunării Eparhiale cu privire la serbările jubiliare de 100 ani dela așezarea primului episcop român în scaunul arhieresc al eparhiei Aradului, comisiunea economică prin acelaș raportor propune, iar

Adunarea Eparhială votează pentru cheltuelile acestor serbări 50.000 Lei, care sumă se va acoperi din economiile ce se vor realiza în cadrul bugetului.

57. Dr. P. Țiuca prezintă raportul comisiei petiționare, conform căruia la această comisiune au intrat următoarele cereri:

a) Cererea preotului Mihail Jurma din Remetealuncă, pentru a i-se schimba situația de pensionar, în cea de preot activ, punându-i-se în curgere din nou retribuția preoțească dela Stat;

b) cererea parohiei Toracul-Mic spre a i-se ceda pe timp de 5 ani venitul sesiunii dela parohia vacantă, în scopul zidirii casei parohiale și casei naționale, și

c) cererea parohiei Balaș spre a i-se accorda o subvenție pentru renovarea bisericii.

Comisiunea propune ca aceste 3 cereri să se transpună Consiliului Eparhial spre competență rezolvire.

Adunarea Eparhială primește propunerea comisiei, cu recomandățile deosebite pentru cererea comunei bisericești Balaș.

58. Comisia culturală, prin raportorul Dr. Teodor Botiș, în legătură cu punctul 6 din raportul general al Consiliului Eparhial, secția culturală, Nr. 2375 | 1929, care privește învățământul religios dela școalele de comerț și ucenici, face următoarea propunere: Onorata Adunare Eparhială să ia la cunoștință intervențiile făcute de Consiliul Eparhial la Sf. Sinod în privința aceasta. Totodată Consiliul Eparhial să intervină la forurile superioare bisericești, ca la legiferarea învățământului profesional să se dea cuvenita atențiune și educației religioase-morale în școalele de comerț și ucenici, fiind această educație religioasă-morală reclamată și de interesele Statutului. Dar și până la legiferare parohiile să intervină la respectivele comitete școlare, cari au obligația să se intereseze nu numai de partea materială a școlii, ci și de educația morală, ca elevilor să li-se facă posibilă și instrucția religioasă.

Adunarea eparhială primește propunerea.

59. Referitor la pct. 7 din acelaș raport al Consiliului eparhial Nr. 2375 | 1929, în legătură cu casele culturale, comisia culturală prin acelaș raportor propune: comunele bisericești

să nizuiască a-și face case culturale din mijloacele proprii; unde nu e posibilă înființarea caselor culturale din mijloace proprii, sau unde sunt deja înființate case culturale naționale, acolo să nizuiască preoțimea noastră, ca pe lângă educația cetățenească să se dea credincioșilor noștri și educație religioasă prin conferințe și festivaluri cu caracter religios.

Adunarea Eparhială primește propunerea, cu adaosul făcut de deputatul I. Moldovan de a se interzice în casele culturale jocurile de cărți și alte distracții de natura aceasta, iar conducătorii caselor culturale să fie invitați a prezenta Consiliului Eparhial program anual despre prelegerile ce se vor aranja; la aceste conferințe să fie invitați și conferențiarul externi, preoți, învățători, profesori, ba chiar și membrii ai Adunării Eparhiale, cari să fie rugați a se și angaja pentru conferințe la anumite ocazii.

60. Referitor la pct. 9 din acelaș raport al Consiliului eparhial Nr. 2375 | 1929, comisiunea culturală prin acelaș raportor propune: să se ia la cunoștință intervențiile făcute la forurile competente. Iar ce privește educația religioasă-morală la școala normală din Arad, Consiliul Eparhial să intervină de-a dreptul la Dl. Ministru al Instrucțiunii, ca aceasta să se facă în sensul acordului dela 14 Aprilie 1927.

Se primește.

61. Referitor la pct. 10 din acelaș raport al Consiliului eparhial Nr. 2375 | 1929, în legătură cu jubileul centenar al Eparhiei, comisiunea culturală prin acelaș raportor propune: ca aniversarea centenară dela suirea celui dintâi episcop pe scaunul episcopiei Aradului să fie serbată nu numai în centru, ci și în fiecare parohie, dându-li-se preoților de pe acum un circular în privința aceasta.

Se primește.

62. În privința raportului special al Consiliului Eparhial, secția culturală, Nr. 769 | 1929 comisia culturală prin acelaș raportor propune: și până când chestia chiriiilor salelor de învățământ și a locuințelor învățătoresți se va rezolva ori pe cale de acord, ori pe cale legislativă, fiecare comună bisericească să-și aranjeze chestia chiriiilor acestora cu comitetele școlare locale.

Se primește.

63. În privința raportului special al Consiliului eparhial Nr. 761 | 1929, referitor la catehizarea în școlile primare comisia culturală prin acelaș raportor propune: să se ia la cunoștință cu aprobare.

Se primește.

64. În privința raportului special al Consiliului Eparhial, secția culturală Nr. 1920 | 1929 referitor la examenele de religie în școlile primare comisiunea culturală prin acelaș raportor propune: cu începere dela 1 Maiu până la terminarea prelegerilor, protopopii să facă inspecții amănunțite a învățământului religios în fiecare comună și despre rezultat să raporteze Veneratului Consiliu Eparhial. Cu această ocaziune să culegă și datele statistice cerute de secția culturală.

Se primește.

65. Cetindu-se raportul special al Veneratului Consiliu Eparhial, secția culturală Nr. 762 | 1929, comisiunea culturală prin acelaș raportor propune: Consiliul Eparhial să impună preoților înființarea societăților „Sf. Gheorghe”, acolo unde nu sunt înființate.

Se primește.

66. În legătură cu raportul special al Consiliului Eparhial, secția culturală Nr. 763/1929 comisiunea culturală prin acelaș raportor propune: Consiliul Eparhial să dispună că acolo unde s'au înființat societăți „Sf. Gheorghe”, acestea să funcționeze conform statutelor și ordinațiunilor mai înalte. Consiliul Eparhial să controleze și îndrume activitatea acestor societăți asigurându-se în buget o sumă potrivită pentru excursii la fața locului.

Propunerea se primește cu adaosul că Părinții Protopopi au să poarte grijă de aceste societăți, să le îndrumeze și după posibilitate să ia parte la ședințele lor, cel puțin cu ocaziunea vizitațiilor canonice.

67. În legătură cu raportul Consiliului Eparhial, secția culturală Nr. 2955 | 1929, comisiunea culturală prin același raportor propune: raportul să se ia la cunoștință cu aprobare, invitându-se comisiunea economică a Adunării Eparhiale să treacă în buget suma de 10 000 lei pe anul curent pentru lucrarea închinată marelui și neuitatului luptător Moise Nicoară.

Propunerea se transpune Consiliului Eparhial.

68. Se citește raportul special al Consiliului Eparhial, secția culturală. Nr. 1097 | 1927, privitor la misiuni și comisia culturală prin acelaș raportor propune: raportul să se ia la cunoștință aprobătoare, urmând să se execute propunerile făcute de secția culturală.

Se primește cu adaosul că la misiuni, preoții au să invite și pe deputații mireni ai circumscripției respective.

69. Citindu-se raportul special al Consiliului Eparhial, secția culturală Nr. 2376 | 1929 referitor la problema misionară, comisia culturală prin acelaș raportor propune: raportul să se ia la cunoștință aprobătoare și să se tipărească în a nalele Adunării Eparhiale (Anexa H.) Prea Sf. Sale Părintelui Episcop Dr. Grigorie Ch. Comșa să i-se exprime recunoștință mulțumitoare pentru congresul misionar ținut la 25—28 Octomvrie 1928, când sub înțeleapta conducere a Prea Sf. Sale s'a întrunit în Arad floarea preoșimel din toate părțile Țării, chibzuind asupra celor mai potrivite mijloace, prin cari neamul nostru se poate vindeca de moli-ma sectarismului, care amenință să ne desnaționalizeze întâi și apoi desmembrându-ne să ne scadă puterile morale. Sectarismul, când dorește să ne desbrace de haina străbună a ortodoxiei, lovește în ființa neamului nostru, fiindcă nu există popor în lume la care religia să nu fie în legătură cu aspirațiile naționale și culturale ale lui. Tot așa să se exprime mulțumită Prea Sf. Sale pentru osteneala pe care o depune pentru sporirea bibliotecii „Creștinului ortodox“, care și până acum s'a dovedit de o forță combatantă de apărare de primul rang.

Comisia în privința deslegării norocoase a problemei misionare propune apoi ca preoșilor noștri să li-se țină în centrul Eparhiei cursuri speciale de misiuni religioase, pentru a-i înzestra cu cunoștințele necesare în privința misiunilor religioase, iar părintele misionar eparhial să cutreere toate satele unde avem români ortodocși fără nici o organizație bisericească, făcând raport Adunării Eparhiale despre numărul și situația lor religioasă culturală.

Adunarea Eparhială primește propunerea și invită Consiliul Eparhial ca după conscrierea credincioșilor noștri risipiți prin comune de alte confesiuni, aceștia să fie constituiți în filiale, ori cât de redus ar fi numărul lor, și să fie anexați parohiilor matre mai apropiate. În aceste filiale ca și în parohiile lipsite de biserică, să se organizeze paraclise chiar în case particulare, ca să aibă credincioșii unde să se adune la rugăciune spre a-și ocroti viața religioasă și bisericească.

70. Se citește raportul Consiliului Eparhial Nr. 1242 | 1929 referitor la sectari. Comisia culturală prin acelaș raportor propune: raportul să se ia la cunoștință aprobătoare. Apoi având în vedere, că cei 9472 sectari sunt totodată 9472 de propagandiști și în acelaș timp tot atâția dușmani rătăciți și înverșunați ai bisericii noastre, să instestificăm

propaganda mai cu seamă în acele protopopiate sau comune unde sectarii sunt mai numeroși. Ar fi de dorit și de mare folos pentru sf. noastră Biserică, dacă la misiunile cari se fac pentru reconvertirea lor, pe lângă preoși vor lua parte și laici, țărani și intelectuali. În toate cazurile se poate constata că femeia este aceea, care duce cu sine pe soț și pe copii la sectarism, de aceea ar fi foarte salutar, dacă am putea forma echipe de femei ortodoxe, atât țărance cât și intelectuale. Este prea cunoscut faptul, că sectarii au zeci de reviste, pe cari le duc în casa țăranilor noștri, batjocorind tot ce aparține bisericii noastre. Ar fi bine să avem și noi o cât de modestă revistă prin care să contrabalansăm neghina sămănată din belșug de sectari. Un mijloc de combatere efectivă a sectarilor ar fi scrieri, în cari s'ar cuprinde biografia și faptele acelor distinși fil ai neamului nostru, cari și-au închinat viața și avutul pentru acea biserică sfântă și strămoșească, pe care sufletele slabe și ingnorante o părăsesc cu atâta ușurință, lăsându-se amăgii de vorbele mincinoase ale sectarilor.

Adunarea Eparhială primește propunerea și o transpune Consiliul Eparhial spre competență rezolvire.

71. Raportorul comisiei bugetare Florian Roxin propune, iar

Adunarea Eparhială fixează diurna deputaților pentru sesiunea prezentă câte 200 Lei, plus cheltuielile de deplasare.

72. Fiind ordinea de zi exhaustată, pentru verificarea procesului verbal al ședinței prezente Adunarea Eparhială delegă o comisiune compusă din birou și din deputații cu domiciliul în Arad, care comisiune se va întruni Vineri în 3 Maiu a. c. la orele 5 d. m.

73. Terminate fiind agendele sesiunii prezente a Adunării Eparhiale, Prea Sf. Sa Părintele Episcop mulțumește D-ilor deputați pentru sollicitudinea și dragostea cu care i-au stat în ajutor întru rezolvirea lucrărilor, pentru înțelegerea superioară și pentru dragostea frățească cu care s'au adus hotărârile și imploră harul lui Dumnezeu asupra lucrărilor Adunării cari ținesc înălțarea sufletească a credincioșilor bisericii și ridică ședința la orele 1 și 45 d. m.

74. Deputatul Dr. D. Chiroiu, în numele Adunării Eparhiale mulțumește Prea Sf. Sale Părintelui Episcop pentru conducerea plină de tact a desbaterilor și asigurându-l și pentru viitor de întreg devotamentul membrilor Adunării în misiunea sa înaltă de Arhipăstor, exprimă dorința tuturor ca bunul Dumnezeu să-i

dăruiască viață îndelungată, spre a-și putea îndeplini greaua dar frumoasa misiune ce i-s'a încredințat la conducerea sf. noastre Biserici.

Președinte:

(ss) † Grigorie
Episcop.

Secretar:

(ss) Sava Tr. Seculin

Acest proces verbal s'a cetit și verificat în ședința Comisiunii de verificare a Adunării Episcopale, ținută la 3 Maiu 1929.

(ss) † Grigorie
Episcop.

(ss) V. Goldiș

(ss) I. Georgla

(ss) Tr. Vașianu

(ss) Dr. E. Micloși

(ss) Mihailu Păcățian

(ss) A. Vlad

(ss) Dr. T. Botiș

(ss) Sava Tr. Seculin

(ss) Dr. Nicolae Popovici (ss) I. Moldovan.

Adunarea generală

a „Soc. ortodoxe naționale a femeilor române filiala Arad.

În 18 Mai a. c. Societatea Ortodoxă Națională a Femeilor Române, filiala Arad, și-a ținut adunarea generală, în sala festivă a Acad. Teologice. A prezidat P. S. Sa Episcopul Dr. Grigorie Gh. Comșa. Prezidenta societății Dna Lili Crișan a cetit darea de seamă asupra activității acestei societăți din 1 Sept. 1928 până acum, de când dânsa este președinta.

În raport ni-se spune că societatea deocamdată a dezvoltat activitate în orașul Arad. În iarnă s'au aranjat conferințe culturale în suburbiile Pârneava și Grădiște, cu concursul eficace al preoților din Arad C. Turicu și Florea Codrean. La aceste conferințe au participat damele din comitetul societății, cari au distribuit populației cărți de rugăciuni și diferite sfaturi.

Tot sub auspiciile acestei societăți s'a aranjat conferința frumoasă a părintelui Chiricuța dela București. Tot aceasta societate, la inițiativa D-nei prezidente L. Crișan, a aranjat un concert bine reușit cu vestitul cor „Banatul” din Timișoara.

Raportul mai amintește despre introducerea purtării măștișoarelor, — lucru neobișnuit în Arad, — apoi de sărbarea „Ziua mamelor” cu succes f. bun material și moral.

Societatea n'a putut săvârși fapte de caritate mai pronunțate, fiindu-i tot capitalul de bani imobilizat la Institutul „Victoria”. Pentru viitor d-na prezidentă preconizează un plan de acțiune, care să se restrângă peste întreg județul Arad, ca astfel cu o organizație puternică, în care să fie înșiruite toate femeile române din județ: să putem înfrumuseța toate bisericile, să

infiltrăm în sufletele mamelor și femeilor române cultul pentru îngrijirea morminților, și să curățim satele noastre așa de bune și de blânde oarecând, de polomida sectelor.

Prezidenta aduce mulțumiri și omagiu P. S. Sa pâr. Episcop Grigorie, care stă în fruntea tuturor acțiunilor săvârșite de societatea ortodoxă a femeilor române.

De încheiere vorbește P. S. Sa, promițând că și pentru viitor va da tot sprijinul acestei societăți, care este așa de aproape de sufletul nostru ortodox. Salută pe d-l și d-na Goldiș, cari ridică nivelul prin prezența lor. Dnul V. Goldiș declară, că fiind prea ocupat în trecut, n'a putut da atențiunea cuvenită acestei societăți, dar în viitor va fi un sprijinitor al ei, mai ales acum când tinera prezidentă ne promite nădejdi așa de rodnice.

Cutrerând țara mea. Sibiul.

Sibiu 22 August 1928.

(Continuare).

Prin Sibiu Regele Carol al XII. al Suediei trece călare după 1711, obținând eliberarea sa din Constantinopole.

Sibiul a fost focarul cultural al Românilor Ardeleni.

Aci Mitrop. Andrei Șaguna a înființat cea mai veche foale: *Telegraful Român la 1859*, a cărei redacție și librărie e și azi în tipografia arhidiecezană. D'asemeni, aci, apare „*Foaia poporului*”, precum și revistele literare și artistice: *Lucașfărul*, *Revista Teologică*, care reprezintă, — în al 19-lea an, — mișcarea teologică dela noi. *Revista pedagogică* „*Vatra școlară*”, reviste economice etc. Tot aci e banca românească „*Albina*”, cea mai puternică instituție românească de credit din Transilvania. Dar „*Gazeta Transilvaniei*”, întemeiată de Gheorghe Barițiu, al cărui bust de bronz din parcul Sibiului își reamintește măreția lui.

Aci, mișcarea intensivă culturală a intelectualilor din orașul Sibiu a făcut din el o metropolă culturală, atât a Sașilor cât și a Românilor.

Aci, la Sibiu, după revoluția lui Horia 1784 s'au înființat școale românești cu cursuri pentru pregătirea învățătorilor. Iosif II. a dispus ca leafa directorului școlii din Sibiu Dimitrie Eustatievici, care codocrea cursul, să fie plătită din fondul de studii al statului și fiecare sat să-și înființeze școală, iar satele mai

mici, să se întovărășească 2—3 spre a putea plăti împreună cheltuielile cu școala și cu leașa învățătorului. Conform datelor cuprinse într-o statistică școlară din 1781 erau în județele bănățene: Timiș, Torontal și Caraș, 293 învățători sășești cu 4403 școlari, iar în județul nostru Arad s'au înființat 48 școli nouă în timpul domniei lui Iosif II.

După 1790, la moartea lui Iosif II, națiunile privilegiate ale Transilvaniei: Nobilii, Secuții și Sașii vrând desființarea tuturor reformelor împărătești, protopopii ortodocși s'au întrunit aci la Sibiu în număr mare, prezinzând ca episcopul, să meargă în fruntea mișcării naționale-politice, ca adevărații conducători ai poporului, ceea ce și îndeplinit Episcopul *Gherasim Adamovici din Sibiu*.

D'aceia după binecuvântata alpiere a Transilvaniei, la 1 Decembrie 1918, la patria mamă, ea a fost condusă în mod provizor de *Consiliul dirigenț cu sediul la Sibiu* până la 20 Noembrie 1919, când s'a întrunit în București cel dintâiu parlament al României întregite, tocmai la 320 ani, de când ținușe *Mihal Viteazul cea dintâi Dietă ardeleană la Alba Iulia în 20 Noembrie 1599*.

Lucia V. Babescu născ. Popescu

Misiunea religioasă în Tisa și Leasa.

În vederea imunizării sufletești a credincioșilor noștri și cu scopul de a contrabalansa impetuoșitatea atacurilor sectare, s'au ținut misiuni religioase populare în comunele Tisa și Leasa, din protopopiatul Hălmașiu.

În ziua Sf. Marelui Mucenic Gheorghe, la 23 Aprilie a c. s'a săvârșit Sf. Liturghie în sobor, cu un fast necunoscut credincioșilor noștri din Tisa prin Prea On. Domn protopop al Hălmașului Cornel Lazar și împreună lucrarea preoților Vasile Giurgiu, misionar tractual, Ștefan Șerban, Victor Uscatescu, Victor Giurgiu și subsemnatul.

Biserica din Tisa, care este un prețios monument istoric al eparhiei noastre, era fixată de lume. Mireasma fumului de tămâie în mijlocul atmosferei mistice: cântările psalților din strană, amestecate cu rugăciunile evlavioase ale slujitorilor sf. altar, ne transpuneau în cele trecute vremi, când, preotul era una cu poporul sub raport religios național. Vremuri glorioase pentru noi, când Biserica era cetatea cea nebiruită a românismului ortodox. Ea ne cuprindea pe toți deopotrivă.

Sf. Slujbă se desfășură cu toată cucernicia. La priceasnă subsemnatul predică despre „Viața Sf. Mar. Muc. Gheorghe și datoria creștinilor de a-și păstra credința”. În cadrele aceleiaș predică se face și com-

baterea principalelor rătăcirii baptiste. Li-se împărtășesc arhierestile binecuvântări ale Prea Sfinției Sale din a cărui purtare de grijă s'a inițiat misiunea. La rostirea numelui Prea Sf. Sale asistența izbucnește în urale.

După terminarea Sf. Liturghii, se face procesiune religioasă la crucea de piatră donată de foștii noștri credincioși și actuali conducători baptiști din Tisa George Crișan și soția lui Saveta Dărău. Ce ironie a sorții! Donațiunea s'a făcut la anul 1912. În cursul vremii donatorii trecând la baptism, au demolat sf. Cruce, vrând s'o nimicească. Au ținut-o timp îndelungat pe gunoii înaltea casei, spre scandalizarea credincioșilor noștri. Autoritatea bisericească reclamând cazul a primit napoi crucea, care s'a resfințit din prilejul acestei misiuni, într'un loc din apropierea sf. biserici.

Serviciul sfințirii sf. cruci a impresionat adânc pe cei de față, circa 250 persoane. S'au văzut mulți plângând! La fine păr. V. Giurgiu rostește o predică despre sf. cruce, făcând apologia ei. S'au slujit apoi rugăciuni pentru cei vii și pentru cei morți. Lumea a plecat deplin mulțumită și ridicată sufletește. Ca efect al misiunii am înregistrat faptul, că până seara, în aceeași zi s'au colectat bani pentru ridicarea unei noi cruci. Rezultatul a fost peste așteptare.

Crucea consacrată stă falnic, ca o nouă podoabă a satului și armă în contra duhurilor răutății. Ea constituie totodată osânda publică și mustrarea aspră de cuget pentru donatorii, cari și-au renegat credința.

În asistență am remarcat prezența Domnului Iancu Ștefănică, pretorul plasei Hălmașiu, valorosul colaborator mirean al preoților noastre. Domnia Sa este tipul misionarului laic în aceste părți. A participat și Dl învățător director din comună, care încă sprijinește propaganda bisericească. Meritul este desigur și al venerabilului protopop al Hălmașului Cornel Lazar, care prin tactul său știe de obliga oamenii.

Masa am luat-o în casa ospitalieră a păr. Ștefan Șerban, care se poate bucura de cele împlănite.

La ora 4 s'a continuat misiunea în comuna Leasa, situată în nemijlocita apropiere de Tisa. Populația era deja adunată în sf. biserică, la sosirea preoților. Se celebrează Vecernia în sobor. Spre fine păr. Victor Giurgiu intercalează prea frumoasa rugăciune a Sf. Vasile, rugăciune folosită de părintele S. Stana la toate serviciile divine de 18 ani, și publicată în No. 53 Biblioteca Creștinului Ortodox. Asistența era viu mișcată. Sorbia oarecum fiecare vorbă. La fine subsemnatul ține o predică-conferință, înfierând demagogia religioasă a sectarilor și combătând rătăcirea baptistă. Sectarii ne-au răpit 8 suflete în această localitate. Mulțimea a plecat mulțumită.

Am experimentat cu prisosință în ambele comune, că la temelie baptismului stau interese de ordin material. Predicatorii lor procopsiți materializește ră-

tăcesc apoi miștile exaltate ale naivilor. Generalizând experiența, ne întărim tot mai mult în convingerea, că am ajuns vremuri apocaliptice, când religia a devenit o mască, un paravan al unor existențe dubloase. Secularismul este un fel de francmazonerie religioasă populară, cu scopuri subversive. Desigur este mai ușor a dărâma, decât a clădi. Acțiunea religioasă destructivă a străinismului s'a poticnit însă de sufletul preoșimii noastre.

Preotul: *Ștefan R. Lungu.*

Un monument eroilor.

— Drednicia unei învățătoare și impietatea unor învățători. —

În 9 Maiu a.c. ziua înălțării Domnului și sărbătoarea eroilor, s'a desvâlit în comuna Ostrov monumentul eroilor, ridicat din fondul corului vocal de aici. Acest monument, semn al iubirii și recunoștinței creștinești, s'a sfințit în cadrul cercului religios Birchiș al asociației preoștii „Andrei Șaguna”. Sfânta liturghie s'a săvârșit de către veteranul preot Terentie Petrovici, din Țela cu asistența preotului local Iulian Popescu și Sebastian Băianț din Bata. Răspunsurile liturgice le-a dat cu multă precizie corul vocal din loc, condus de harnica învățătoare dșoara Livia Bara. Predica la priceasnă a rostit-o părintele S. Băianț.

La sfințirea monumentului a sosit și președintele cercului Laurențiu Barzu, preot în Bacamezeu și preotul Aureliu Cărăbașu din Virișmort. După-ce s'a ieșit cu litia la monumentul eroilor, ridicat la altarul sf. biserici, sfințindu-se monumentul în prezența sutelor de credincioși, s'a săvârșit apoi parastasul pentru eroi, la finea cărula preotul L. Barzu, a rostit cuvântarea, scoțând în relief meritul corului vocal și în special al organizatoarei acestui cor, a Dșoarei, — fostel învățătoare din loc, — Livia Bala, care înainte cu 4 ani devenind învățătoare în loc, în primul an în seriile de iarnă a adunat pe lângă sine tinerimea adultă, și fără vre-o remunerație și-a jertfit timpul de recreație în scopul nobil. Cu disciplină de fier a instruit și condus acest cor, instruindu-l atât în cântările bisericesti, cât și în cele naționale, astfel încât în acelaș an pe la finea carnavalului, deja au cântat în sf. biserică, aranjând și un concert imbinat cu o piesă teatrală.

De aici apoi și-a început apostolatul și prin comunele din jur, pe la sfințiri de biserici cât și la alte ocazii. Cu sumele adunate s'a pus baza unui fond în scopul ridicării unui monument pentru eroii din comună, căzuți pe câmpul de luptă, și acum și-au văzut visul împlinit.

Masa s'a servit la părintele local Iulian Popescu.

După masă s'a făcut vecernia, împreună cu un Tedeum de mulțumită, la care act sosise și părintele protoiereu al tractului Traian Cibian, ridicând prin prezența sa, solemnitatea serbării.

La oarele 5 s'a început concertul cu un bogat program, imbinat cu piese teatrale în prezența numeroaselor Intelligențe din loc și jur și foarte mulți țărani de prin comunele apropiate.

Serbările s'au terminat spre lauda aranjatorilor și conducătorilor lor.

Un incident regretabil, că fiind Dșoara Livia Bala strămutată la postul de învățător din Pojoga, urmașul ei din loc, în loc să ia la mână conducerea corului instruit cu atâta jertfă, a căutat să le facă tot felul de greutăți. Astfel apropiindu-se timpul ridicării monumentului, Dșoara Livia Bala, fiind în concediu, a fost rugată de către coriști ca să le fie în ajutor în preajma serbărilor. Dânsa l-a ascultat și a venit din depărtare în scopul acesta, pregătindu-l.

Dar aceasta n'a complăcut colegul ei din loc și a denunțat-o la revizoratul școlar, cerând ca să fie oprită a mai ține probele în sala de învățământ, că îi infectează aerul.

Aceasta ar fi recunoștința pentru că biserica a pus școala în folosința statului.

E dureros că nu numai învățătorii mai tineri, crescuți în spirit antibisericesc, dar sunt și dintre cei crescuți de biserică, cari astăzi îi întorc spatele.

Bacamezeu, în 11 Malu 1929

Raportorul.

Procesiune religioasă.

A doua zi de Rusali s'a făcut în Arad o procesiune înălțătoare și impozantă, cu litia la grâne, la locul obicinuit. A luat parte un număr foarte mare de credincioși, ceea ce dovedește că apelul preoștilor a aflat ecou în inimile celor mulți. Aceasta a fost o admirabilă manifestare religioasă și în acelaș timp și națională. Printre rândurile credincioșilor s'au observat și câțiva intelectuali, de ex. un deputat în Adunarea Eparhială din Arad, care cu toată vârsta sa înaintată, prin participarea sa a dat pildă multora.

De data aceasta voim a releva o chestiune. Asume se observă, că de câteori se fac atare procesiuni, pe acolo pe unde trec preoștii cu crucea, cu sfânta evanghelie, îmbrăcați în ornate, mulți dintre cei ce staționează pe laturi, nu-și iau măcar atâta osteneală să se descopere, ba ce e mai mult stau cu țigărele în gură! Acest lucru s'a putut observa îndeosebi la Ziua Eroilor

și la 10 Malu atât la unii intelectuali români cât și la elevi. Facem aceste observări juste pentru a deștepta în inimi o mai mare atenție și evlavie către cele sfinte.

INFORMAȚIUNI

Reveniri la Biserica ortodoxă. Din comuna Bara ni se scrie că la îndemnul preotului nostru de acolo a revenit la biserica ortodoxă, dela uniți următorii creștini: Avram Pismaș cu 5 membri de familie, apoi Sofia Iurchela, Marta Marian, Moise Vella, Elena, Franțescu, Ana Jica și Floare Jica.

Toate aceste reveniri s'au făcut cu concursul și la îndemnul preotul T. Pelea.

Din comuna Chizdia primim vești bune despre hărnicia preotului nostru Dumitru, care în curs de 6 luni de când păstorește acolo și-a sporit numărul credincioșilor cu 100 de suflete. Păr. Dumitru a înflințat un cor care face isprăvuri admirale.

Bravo vouă preoți vrednici!

Bursa de călătorie în strălătatate a Societății Scriitorilor Români pe anul 1929, pentru Poezie, a fost acordată poetului și fostului profesor de Literatură română de la liceul Moise Nicoară din Arad, Al. T. Stamatiad.

Prea Sf. Sa Episcopul nostru Grigorie și presa.

Este cunoscută admirația P. Sf. Sale Episcopului nostru pentru presa bună. Prea Sfinția Sa sprijinește și cu fapta toată presa bună, abonându-se la cel puțin 25 ziare și reviste. Redacția revistei „Utopia” din Cluj a trimis următoare adresă P. Sf. Sale:

P. S. S. Dr. Grigorie Comșa
episcop

Avem onoare a Vă trimite alăturat chitanța noastră cu No. 30 din 10 | IV a. c. și Vă rugăm să primiți odată cu aceasta mulțumirile noastre sincere pentru sprijinul material și îndeosebi moral pe care Vați grăbit să ni-l acordați cu o atât de binevoitoare înțelegere pentru gândurile și avântul nostru tinereac.

Prețuim cu atât mai mult încurajarea P. S. Voastre cu cât ea — o spunem cu toată sinceritatea — venind dela un chiriarh cu o cunoscută și binefăcătoare activitate în sânul Bisericii și a credincioșilor, este pentru noi un indiciu că suntem pe drumul cel bun și în același timp o dovadă că acțiunea noastră,

pornită fără mijloace materiale, dar cu o puternică dorință de fapte bune și spirit de sacrificiu, va avea totuși răsunet în lumea celor ce au mai rămas încă și azi generoși risplitor de suflet și lumină pentru binele semenilor lor.

Increzători în puterile noastre și sprijinul celor bun! rugăm pe P. S. Voastră să primească asigurarea celor mai bune sentimente ale noastre.

Arad, 18 April 1929.

Redacția Revistei
„Utopia”

INVITARE

Duminică la 9 Iunie cor, va avea loc în orașul Arad Desveirea Busturilor A. D. Xenopol și Gh. Coșbuc. Aradul Cultural prin eternizarea acestor doi străluciți reprezentanți ai gândului și scrisului românesc, aduce prinoseul recunoștinței sale față de memoria lor binecuvântată și în veci slăvită.

PROGRAM:

1. Sâmbătă la 8 Iunie 1929, ora 11: Parastas pentru A. D. Xenopol și Gh. Coșbuc în ambele biserici românești din localitate.

2. Duminică 9 Iunie, ora 10: Serviciu divin în fața Palatului Cultural.

Ora 11: discursuri oficiale:

a) P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului, b) Delegatul Regenței, c) Delegatul Guvernului, d) Academia Română, e) Univ. din București, f) Univ. din Iași, g) Univ. din Cluj, h) Asociațiunea Astra-Sibiu, i) Liga Culturală, j) Uniunea Studenților, k) Primăria Municipiului Arad.

Ora 13: Banchet la rest. Crucea Albă.

Ora 17: Serbare la Palatul Cultural:

a) S. V. Drăgoi: „Doina” text de M. Eminescu, b) Conferința d-lui prof. univ. D. Gusti, despre A. D. Xenopol, c) Recitare din Coșbuc, de d-șoara Iris Barbură, d) Conferința d-lui prof. univ. Gh. Bogdan-Duică despre Gh. Coșbuc, e) Schuhmann: Popasul țiganilor, text de Gh. Coșbuc.

Corurile sunt executate de către Reuniunea de cântări „Armonia” sub conducerea d-lui prof. A. I. Lipovan.

Convenire colegială.

Colegii, cari au terminat Teoglia din Arad în anul 1906, sunt rugați a participa la convenirea, ce se va ține în Arad la 27 Iunie a. c.

Cu aceasta ocaziune se va ridica o cruce la mormântul fostului coleg Teodor Pășcuțiu, reposat în curs II teologic.

Cu alte informațiuni servește: Teodor Draia preot ort. rom. Arad, Consistor.

Comunicat.

Nr. 2962 | 1929.

Decizia Ministerială Nr. 24536 din 29 Maiu 1928, cu privire la asociațiunile cu caracter religios (secte) prohibite și îngăduite, se comunică Cucernicilor Preoți spre știință și conformare precum urmează:

DECIZIUNE.

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Cultelor și Artelor, având în vedere dispozițiunile art. 24 al legii pentru regimul general al Cultelor, promulgată cu Inaltul Decret Regal Nr. 1093 din 12 Aprilie a. c. și publicat în Monitorul Oficial Nr. 89 din 22 Aprilie a. c. până la promulgarea regulamentului de aplicare a acestei legi.

DECIDEM:

Următoarele cu privire la Asociațiile religioase:

Art. 1. Este cu desăvârșire interzisă orice activitate a următoarelor asociațiuni religioase (secte) 1. Nazareni, 2. Asociația internațională a Studenților în Biblie (Mileniștii) 3. Adventiștii reformști, 4. Secerătorii, 5. Penticostaliști, 6. Inochentiștii, întrucât doctrinele lor sunt de natură de a aduce atingere legilor și instituțiilor statului și prin practicile lor contravin ordinii publice.

Art. 2. Asociațiunile adventiste de ziua a șaptea și asociațiunile baptiste se vor bucura de toate drepturile și libertățile pe cari constituția le acordă asociațiunilor în genere. În interesul ordinii publice asociațiunile amintite vor putea funcționa numai în condițiunile următoare:

a, Predicatorii, al căror nume va fi adus la cunoștința Ministerului Cultelor, iar de acesta prin prefecturile respective, la cunoștința autorităților administrative locale, să fie cetățeni români, cari să se bucure de plenitudinea drepturilor civile și politice și nu ar fi fost condamnați prin sentințe definitive pentru vre-o crimă sau delict.

b, Adunările religioase se vor ține numai în casele de rugăciuni, destinate acestui scop și anunțate ca atare organelor administrative și polițienesti se va putea face numai în urma ordinului direct al Ministerului de Interne, după avizul Ministerului Cultelor.

c, Slujbele religioase cari prin natura lor trebuiesc săvârșite înafară de casele de rugăciuni, se vor face cu observarea strictă a dispozițiilor legilor și regulamentelor pentru ordinea publică, evitându-se orice acte, cari ar putea aduce vre-o jignire cultelor recunoscute sau ar constitui demonstrațiuni împotriva lor.

d, Asociațiile religioase amintite sunt datorate a aduce la cunoștința Ministerului Cultelor orice ajutoare materiale primite direct sau indirect, din străinătate (Art. 9 al Legii pentru regimul general al cultelor).

e, Este strict interzis asociațiunilor religioase a primi sau înscrie printre membrii lor persoanele cari au părăsit un cult recunoscut fără îndeplinirea formalităților prevăzute în art. 45 al Legii pentru regimul general al Cultelor.

f, Congresul asociațiunilor amintite se va putea ține numai cu aprobarea Ministerului de Interne dată cu avizul prealabil al Ministerului Cultelor.

g, Asociațiunile baptiste din Transilvania și județele vecine vor funcționa, conform dispozițiilor art. 51 din Legea pentru regimul general al Cultelor, în cadrele statutului aprobat cu Decizia Nr. 1803 dela 12 Ianuarie 1928 dată pe baza Jurnalului Consiliului de Miniștri Nr. 2680 din 21 Noemvrie 1927 și publicată în Monitorul Oficial Nr. 14 din 19 Ianuarie 1928.

Art. 3. Toate dispozițiunile anterioare contrare acestei Deciziuni, sunt și rămân abrogate.

Art. 4. Domnul Director General al Cultelor Minoritare, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 29 Maiu 1928.

Ministru,

P. Conformitate:

(ss) Al. Lapedatu

Dan

CONCURSE.

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din Ghioroc, care prin rezoluțiunea Ven. Consiliu Eparhial Nr. 2619/1929 este decretată de clasa întâi, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul „Biserica și Școala.”

Venitele sunt:

a) 32 jughere pământ cu drept de pășune.

b) Birul parohial: dela cei cu casă și pământ, prețul de pe piață în luna Septemvrie alor 6 k lograme grâu, — dela cei numai cu casă prețul alor 3 kilograme grâu.

c) Intregirea de salar dela Stat.

d) Locuință constatătoare din 4 camere și 1 bucătărie în casa parohială donată parohiei.

e) Stolele legale.

Concurenții la această parohie luând prealabila autorizare dela protopopul tractual, se vor prezenta în sfânta Biserică spre a-și arăta dexteritatea în celerituaie și în oratorie, cu stricta observare a dispozițiilor din §-ul 33 al Regulamentului pentru parohii.

Cererile de concurs ajustate cu atestatele și testimoniile regulamentare și adresate Consiliul Parohial din Ghioroc, se vor înainta P. On. Oficiu Protopopesc ort. rom. în Arad. Cei din altă eparhie vor alătura la cererea de concurs și actul de învoire pentru a recurge la această parohie, dela P. S. Episcop din Arad.

Alesul va predica în toate Duminicile și sărbătorile, și va catehiza la toate școlile din Ghioroc, va suporta toate dările publice după venitul preoțesc.

Consiliul Parohial ort. rom. din Ghioroc.
În înțelegere cu Traian Vajianu m. p. protopop.

3—3

Pentru îndeplinirea parohiei nou înființate din comuna Jimbolia, tractul B. Comloșului, se publică Concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul „Biserica și Școala”. Venitele parohiei sunt:

1. Sesiunea parohială constatătoare din 16 jug. cad. pământ arător, situat în hotarul com. Lunga și Vizejdia. Restul de 10 jughere situat în hotarul com. Lunga și Teremia-mare, parohia îl ține prin arendă forțată dela reforma agrară, pentru care însă, nu garantează.

2. Stolele și birul legal.

3. Locuință în natură.

4. Intregirea dela Stat, pentru care parohia nu garantează.

Parohia fiind de cl. I. dela recurenți se cere să aibe cvalificațiune regulamentară.

Alesul va catehiza elevii școlii primare, va predica regulat în Sf. Capelă și va suporta toate dările după beneficiul parohial. Recurenții să-și înainteze cererile de recurs, adresate Consiliului parohial ort. rom. din Jimbolia și instruite cu documentele de cvalificațiune și dovezile de serviciu, Oficiului protopopesc ort. rom. B. Comloș, iar dâșii să se prezinte, cu observarea dispozițiilor §-lui 33 din Regulamentul pentru parohii, în Sf. Capelă din Jimbolia spre a se face cunoscuți credincioșilor.

Recurenții din alte Eparhii vor produce învoirea Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop eparhial de a putea recurge la această parohie.

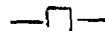
Jimbolia, din ședința Consiliului parohial din 24 Aprilie 1929.

Preot Gheorghe Cotoșman, adm. par. președinte.

Adrian Peril, notar.

În înțelegere cu: Dr. St. Cloroianu
protopop ort. rom.

3—3

Pentru îndeplinirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune, pe lângă parohul Gavril Selegeanu din Timișoara Elisabeta, se publică concurs cu termen de 30 de zile, socotite dela prima apariție în organul diecezan „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Jumătate din sesiunea parohială.
2. Jumătate din stolele legale.
3. Jumătate din birul parohial.
4. Jumătate din dotațiunea parohului dela Stat.
5. Capelanului i-se asigură locuință cu trei camere, bucătărie, cămară de alimente și pivniță în casa bisericii de sub Nr. 3 Piața Crucii. După moartea actualului paroh, capelanul va intra în beneficiul casei parohiale de lângă biserică.

OBLIGAMENTE:

a. Viitorul capelan va servi regulat în sf. biserică în fiecare Duminică și sărbătoare, va oficia toate funcțiile din parohie și va face serviciile de spiritual la toate spitalele de pe teritoriul parohiei, b. va catehiza la toate școlile primare și de ucenici aflătoare pe teritoriul parohiei, fără altă remunerație din partea parohiei, c. va fi obligat a-i da ajutor parohului locului la conducerea oficiului parohial, la compunerea socotilor, precum și la alte agende scripturistice împreunate cu acel oficiu, d. în proporția venitului din parohie, capelanul va suporta jumătate din impozitele și din toate sarcinile ce cad asupra parohiei.

Parohia fiind de clasa primă, dela recurenți se cere să aibă bacalaureat și cvalificațiune preoțească de clasa primă.

Cei doritori a compete la acest post, se vor prezenta în cutare Duminică sau sărbătoare în sf. biserică din Timișoara-Elisabeta spre a-și arăta destoinicia în cele rituale și oratorie, conformându-se strict §-ului 33 din Regulamentul pentru parohii, iar cererile însoțite de anexele necesare, adresate consiliului parohial din Timișoara-Elisabeta, le vor înainta în termenul concursual oficiului protopopesc ort. român. din Timișoara.

Cei din altă dieceză vor cere prealabil Binecuvântarea P. S. Sale Domnului Episcop eparhial, spre a putea recurge.

Timișoara-Elisabeta, din ședința consiliului parohial ținută la 8 Aprilie 1929.

Gavril Selegianu m. p. Ioan Jեbelean m. p.
paroh, președ. cons. parohial. secretar.

În înțelegere cu Dr. Patricleș Tiucra m. p.
protopopul Timișorii.

3—3

Redactor responsabil: SIMION STANA.